నాటిక

[illegible]

[illegible] తప్పుతమువదే ఒక [illegible] ఉపయోగించి [illegible] కుర్చీ, [illegible] టేబుల్, [illegible] స్టూలు, [illegible] అమర్చబడి వుంటాయి [illegible] కొత్తపిడిలిసి నాలుగు చెప్పులు [illegible] ఒడ్డేళ్ల [illegible] రాడు తాను కొత్తగా నేర్చిన [illegible] మీద రాస్తుంటాడు, [illegible].

[illegible] తమలపాకులు నమ [illegible] (భార్య ప్రవేశం.)

భార్య [illegible] . ఇదుగో అబ్బబ్బ... [illegible] చదువుతూంటారు [illegible] ... [illegible] చూడా అయి పోయింది.

భర్త: అబ్బబ్బబ్బ ఉండవే. నాయికా నాయ [illegible] పెట్టాలో వున్నారు.

భార్య [illegible] య్యారా .. ఈ నాయికా నాయ [illegible] పిడి గొడవక్కర్లేదా?

భర్త: ఎందు కక్కర్లేదు. ఇరవై నాలుగు గంటలు పిరిదేగా!

భార్య: అవును పాపం! ఏం విరగబడుతున్నారని... [illegible] గా ఫోంచేసి గ్రంథ పఠనానికి పూనుకున్నారే ప్రయాణం మా టేం చేశారు?

భర్త: వెళ్లాం....దానికేం?

భార్య: అబ్బే ...దానికేం మరి. ఇట్లాగే యింట్లో కూర్చుంటే, యిల్లు యిళ్లే లేచి అమాంతంగా మా వూళ్ళో పడుతుంది.

భర్త: ఒకే వూహ చేశావు ఇంతమాత్రం హై డ్రో జన్ బాలూ ల్లైంటిస్టులకి తోస్తేగా సరేగాని విమలా, నిజంగా నువ్వు చెప్పినట్లే వుంటే ప్రయాణాలు ఎంతో హాయిగా వుంటాయి గదూ?

భార్య: ఉంటాయి ఉంటాయి. రేపు తమరు కట్టగొయ్య యిల్లు అట్లాగే కట్టుకోండి. ఎప్పుడూ ఆకాశంలో వూరేగవచ్చు. అసలు మావాళ్ళకి టెలిగ్రాం యిచ్చారా వస్తున్నామని?

భర్త: అహా! నిన్ననే యిచ్చాను.

భార్య: నిన్ననే యివ్వడ మేమిటి నా మొహం. న్యాల సాయంత్రం వెళ్ళే ప్రయాణానికి నిన్ననే [illegible] యివ్వాలా? ఏదో మసిపూసి మారేడుకాయ [illegible] న్నారే!

భర్త: చేసిన పని చెప్పాను. తర్వాత...

భార్య: [illegible] యింతకూ!

పాత్రలు

భర్త బాబు
భార్య డ్రైవరు

భర్త: అదే . రేపు సాయంత్రం ప్యాసెంజర్లో

భార్య: ప్యాసెంజరా!?

భర్త: అదే మద్రాసు—వైజాగ్ ప్యాసెంజరు—

భార్య: ఛీ ఛీ ఛీ...నా మొహా మల్లే వుంది. అయినా ఎంత పిసినారి వాళ్ళండీ. అది చూచి మా వాళ్ళేమను కుంటారు? ఛీ ఛీ ఛీ.

భర్త: ఏమనుకుంటారు?

భార్య: ఇంకా నా పిండాకూడనుకుంటారు అసలు మీకు, మానాభిమానాలు, పరువు ప్రతిష్ఠ వుండి ఏడిస్తేగా అల్లుడి దర్జా యీ జన్మలో రాదు.. వాళ్ళ మొహం ఎట్లా చూడను ఆ రైలు దిగి?

భర్త: ఠీవిగా, దర్జాగా నిల్చొని, వయ్యారంగా, అందంగా అరమోడ్పు కనుదోయితో చిరునవ్వులు చిందుతూ కొద్ది కొద్దిగా చూడు.

భార్య: చాలించండి మహా కవిత్వం వచ్చినా వచ్చింది. కలకత్తా మెయిలు, ఢిల్లీ ఎక్స్‌ప్రెస్, జనతా—యిన్ని వుండగా ఆ అంకటాల బండిలోనా వెళ్ళడం? పిలుకలు పందికొక్కులు కూడా అసహ్యించుకుంటాయి దాన్ని చూచి.

భర్త: ఇప్పుడు దాంట్లో వెళ్ళేవారంతా, మనుష్యులు కారా?

భార్య: నా మొహంలా వుంది. సరేగాని, నా మాట వింటారా లేదా చెప్పండి. నా జీవితంలో మళ్ళీ అడగను.

భర్త: అడుగు.

భార్య: ఢిల్లీ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లోనే వెళ్ళాలి. తక్షణం వెళ్ళి జి. టి. లో వస్తున్నామని, ఎవరినైనా స్టేషనుకు రమ్మని మరో టెలిగ్రాం యిచ్చి రండి.

భర్త: ఇప్పు డెందుకు? మనం వెళ్ళే కారులోనే "ట్రంక్ కాల్" యిచ్చేస్తాను.

భార్య: ట్రంకులూ లేదు. కుంటికాలూ లేదు. ఇప్పుడే వెళ్ళి యిచ్చి వచ్చేప్పుడు అట్నా...అట్నే...

శ్రీ సిద్ధాంతి

టాక్సీ పట్టుకరండి. ఏమి టలా చూస్తారు తేల వేస్తున్నారా?

భర్త: మళ్ళీ ఒక టెలిగ్రాం, టాక్సీ, ఎక్స్‌ప్రెస్ ప్రయాణం—ఇంకా?

భార్య: (విసుగ్గా) అబ్బబ్బ నా మొహంలావున్నా యీ లెక్కలు. ఈ జీవితంలో ఒక్కసారైనా సరదా వుంటేనా! నానాటికీ సింగరాజు లింగరా జవుతున్నారు, ఏమీ పరవాలేదు వెళ్ళి పట్టుకరండి డింతోనే మన సామ్రాజ్యాలన్నీ కూలిపోవు.

భర్త: సామ్రాజ్యా లేమిటి? ఇనాములు, మాన్యాలతో కూడా మన్నైపోయాయి.

అంతా బాగానే వుందిగాని విమలా, ఎప్పుడూ ఒకటేదస్సులో వెళ్ళేవాటకన్నా హాయిగా [illegible] టాక్సీలో వెళ్తే ఏం బాగుంటుంది?

భార్య. ఏం? ఎందుకు బాగుండదు.

భర్త: కాకి నెమలి పింఛం కట్టుకున్నలా వుంటుంది.

భార్య: ఈ అమ్మమ్మ కబుర్లన్నీ ఒకటో తరగతి పిల్లలకి చెప్పండి. ఈ రోజుల్లో ఎవ డిష్టం వాడిది.

భర్త: ఏమో— నా కేమో చాలా సిగ్గుగా వుంటుంది టాక్సీలో వెళ్ళడం. ఇంకా సొంత కారు డ్రైవు చేసుకుంటూ వెళ్ళాలి గాని.

భార్య: ఆ! ఉట్టి కెక్కలేనమ్మ స్వర్గాని కెక్కుతానని టక్సీకి దిగలేదు గాని, సొంత కార . తమరు డ్రైవ్ చెయ్యడం. నేను దాంట్లో వూరేగడం ఎందు కండి యీ కబుర్లు... రైలుకు వేళవుతోంది. త్వరగా వెళ్ళిరండి.

భర్త: నీ నిర్ణయానికి తిరుగు లేదంటావ్.

భార్య: ఇ దేమిటమ్మా. నే నొక్కర్తినే వెళ్తున్నానా ఎంతో సర్దాగా అందరం కలిసి వెళ్దామని సరదా పడుతున్నాగాని. లేకపోతే నా బతుక్కి యింత ఐశ్వర్యం కూడానా?

భర్త: (నవ్వుతూ) విధి విలాసం. కర్మ దాటవశమా నరుడా (అని సంగీతం మొదలెడతాడు)

భార్య: (కోపంతో) ఇప్పుడు సంగీత మొకటే తక్కువ. ఓసారి యిలా చూడండి మీరు నేను చెప్పిన వాటన్నిటికీ ఒప్పుకుంటే సరేసరి. లేకపోతే నే నసలు వెళ్ళనే వెళ్ళను.

భర్త: కొంపతీసి ఉపవాసం మొద లెట్టవు గదా,

భార్య: (దీనంగా) ఏమండి ఇదుగో యీ ఒక్కసారి. పోనీ మొండితనమే అనుకోండి. నా కోసం ఆ మాత్రం చెయ్యకూడదూ?

భర్త: అలనాడు బంగారు లేడికోసం, సీత రాముణ్ణి యిలాగే.

భార్య: ఈ సీత కోరడం, ఈ రాముడు తెచ్చివ్వడం, రెండు బాగానే వున్నాయి.

భర్త: అబ్బబ్బ...విమలా...కన్నీళ్ళెందుకు అవన్నీ చూడలేను.

భార్య: మరి వెళ్తారు గదా...అమ్మయ్య. (భర్త నిష్క్రమణ) బాబూ. ఈం దువ్వుతావా నాన్నా.

[illegible]

రిపబ్లిక్ దినోత్సవ సందర్భంగా ఢిల్లీలో ప్రదర్శించిన లామా జానపద నృత్యంలో
ముసుగులు ధరించిన యిద్దరు లామా నర్తకులు

భార్య: తాతగారి వూరి కెళ్తామమ్మా (అని దువ్వుతూ)

బాబు: రేంట్లో వెళ్తా మమ్మా?

భార్య: ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో.

బాబు: అదెట్లా వుంటుందమ్మా? నా చెక్కబండి లా వుంటుందా?

భార్య: కాదమ్మా పొడుగ్గా బలే వుంటుంది. రయ్‌మని వెళ్తుంది.

బాబు: నాతోపాటు వరాగెత్తుతుందా అమ్మా?

భార్య: చెప్పినాన్నా (ముద్దు పెట్టుకొని) ఇంకా తొందరగా వెళ్తుంది.

(నాకిట్లో కాదు ఆగిన శబ్దం) కాఫీ కాఫీ. దొడ్లో కెళ్ళి నబ్బుతో మొహం కడుక్కుందూ వద.

(భర్త ప్రవేశం) వచ్చిందా?

భర్త: వచ్చింది....మరి కాఫీ ముస్తాబు.

భార్య: ఇదుగో...ఇప్పుడే. ఒక గంటసేపట్లో తయార్.

(బాబుతో కూడా నిష్క్రమణ)

భార్య: (లోపలినుంచి) ఏమండీ వెండి చెంబు కావాలిగా...లోటాలు...నబకరేం?

భర్త: (కుర్చీలో కూర్చుని పవర్ చదువుతూ) ఆ! ఆ!

భార్య: ఏమిటా చరాకు. వెండి సామాను పట్టు బట్టలు పెట్టెలో వేస్తున్నా. ఏా చినాం నూటుకు (దిగ్గరగా) ఏమండోయ్.

భర్త: ఓరి వినాయకుడా!....ఎంత పట్టుకొంటే ......వెయ్ వెయ్.

భార్య: (ప్రవేశం) మీాచెప్పి [illegible] ఏద కున్నా.

భర్త: ఊ.

భార్య: కొండ పెద్ద [illegible] వచ్చారు.

భర్త: వాటి కూడా ఒందులోనే పెట్టి [illegible] కా?

రైలు ఎంతకూ రాకపోవ డంతో విసిగిన ప్రయాణీకుడు పోర్టరుతో యిలా అన్నాడు:

"మీ రైళ్లన్నీ ఆలస్యంగా వచ్చేటప్పుడు టైమ్ టేబిల్సు వల్ల ప్రయోజన మేమిటి?"

"అవి అలా రాకపోతే వెయిటింగ్ రూమ్సు ప్రయోజన మేమిటి సార్!" అన్నాడు పోర్టరు.

వాళ్లు ఎక్కడ ఏర్పాటు చేశారు. నా ఒట్టొకటే చాలక పోతే, ఈ వెండి సామానంతా యిక్కడ దాస్తే అక్కడ ఏం తోచేదో...

భర్త: ... చెప్పు చూద్దాం.

... , ఆరు సిల్కు చీరలు, ... , ... రవికెలు, పన్నెండు పొడాలి. పన్నెండు దోవతులు, పది పేలిగుడ్డలు, ఆరు తువ్వాళ్ళు.

భర్త: ఇంట్లో యింకేమైనా వున్నాయా?

భార్య: వాళ్లొద్దనూ. మహా ఎగతాళి...బాబు చొక్కాలు, లాగులు, బనీను, తువ్వాళ్ళు.........ఇంకా వెండి సామాను, తిలకం, స్నో, పౌడరు, మైనం డబ్బా, జడపిన్నులు, హేర్ఆయిల్, సబ్బులు....ఇవన్నీ ఆ పెట్టెల్లోనే యిమడాలిగా.

భర్త: హోల్డాల్లో ఏమేం పెట్టావు.

భార్య: మీ లినెను సూటు, పట్టు పంచలు, నూలు పంచెలు, చొక్కాలు, తువ్వాళ్ళు, జమఖానాలు, దుప్పట్లు, దిండ్లు, కంబళ్ళు, స్నానానికి నాకు రెండు పాత చీరలు.

(బైటనుంచి టాక్సీ హారన్ రెండు మూడుమార్లు వినిపిస్తుంది) ఏమిటీ గోల?

భర్త: వీళ్ళంతా యింతే...ఒక్క క్షణం కూడా ఆగరు....అందుకే యివన్నీ వద్దనడం.

భార్య: అయ్యో.....మీ రసకేం? సరేకాని.

భర్త: సరేకాని...యింకా ఏమేం సామాను తయారు చేశావ్. (జడ వేసుకోడానికి తలకు చమురు దాచు కోడం ప్రారంభిస్తుంది.)

భార్య: ఒక టిఫిన్ కారియరు.

భర్త: ఎందుకు?

భార్య: రైల్లో బాబు ఏమైనా పెట్టమని గోడవ చేస్తాడు... అంతదాకా ఎందుకు. తమరున్నారుగా. అస్తమానం ఏదోఒకటి బొక్కుతూనే వుండాలా? పాపం మా వాళ్ళ పేరు చెబితే కొమ్మొస్తుంది అప్పటికి.

భర్త: ఏముస్నాయి అందులో?

భార్య: నాంపాడి ముట్కు, కారాను, పూరీలు, గోంగూర పచ్చడి.

భర్త: ఎంత జోరుగా వోరూరుతూందని. ఆ మాటలు చెవినిబడితే....ఏవీ రెండు పూరీలు కాస్త పచ్చడి వేసిపెట్టు.

భార్య: ఛ. వూరుకోండి. ఓ పక్క ప్రయాణపు హడావిడిలో వుంటేను (జడ దువ్వి అల్లడం మొదలు)

భర్త: లిస్టు పూర్తయిందా!

భార్య: ఉంది. మరచెంబు, వేతగంచి, రావిప్పలి మూట.

భర్త: రావిప్పలా?

భార్య: ఈ పూళ్ళో మంచివి దొరుకుతాయాండి. మొన్న రంగనాయకులతిరునాళ్ళకు అమ్మవస్తే కొన్నా. మా అమ్మ వీటికోసం ఎన్నాళ్ళనుండో కలవరిస్తోంది.

భర్త: పాపం.....ఈ వూళ్ళో యింకా మంచి మంచి పచ్చడి బండలు, రోళ్ళు, రుబ్బుడు పొత్రాలు దొరకళ్ళు.

భార్య: (నవ్వుతూ) ఛా పొండి బుద్ధిఅప్పాలు అయిపోతున్నారు మరీను.

భర్త: రంగనాయకుల తిరునాళ్ళకు మీ అమ్మనే పట్టుకొచ్చివుంటే బాగుండేది. ఒకనాగినుకు తయారు చేసేది.

(మిగత 60 వ పేజీలో)

వాలి స్పెషల్ ఆఫర్

గెలవండి 55,000 గెలవండి

రిజిష్టర్డు నెం. 1509 — పోటీ నెం. డి-9

మా సీలువేసిన సొల్యూషను ది ప్రీమియర్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్, మద్రాసు-1 యందు వుంచబడింది. అది వారిఅధికారంతో ప్రకటించబడను మొదటి బహుమతి ఆల్‌కరెక్టు రు. 27,500/-రెండవబహుమతి మొదటి రెండులైనులు కరెక్టుకు రు. 13,750/- 3వ బహుమతి మొదటి ఒకలైను కరెక్టుకు రు. 6,875/- 4వ బహుమతి మొదటి రెండుఅంకెలు కరెక్టుకు రు. 3,438/- (మా ఆఫీషియల్ కీసొల్యూషనుతో సమానంగా నిలువుగాను, అడ్డంగానువుండవలెను) 5వ బహుమతి రు. 3,437/- ఎక్కువఎంట్రీలుపంపినవారికి.

106 — కీ సొల్యూషన్ నెం. డి— 7మొత్తం 98

కడపటి పోస్టింగు తేది 18-2-57

ఫలితములు 28-2-57

ప్రవేశ రుసుము:

ఒక్కొక్క ఎంట్రీకి రు. 1/-; 7 ఎంట్రీలకు రు. 5/-;

29	30	19	20
18	23	26	31
27	28	21	22
24	17	32	25

16 ఎంట్రీలకు రు. 10/-; 50 ఎంట్రీలకు రు. 26/-; ప్రతి 100 ఎంట్రీలకు రు. 45/-.

సాల్వ్‌చేసే విధం: ఈ చతురంలో 19 మొదలు 34 వరకు అంకెలువాడి అడ్డంగాను, నిలువుగాను, మూలగాను ఎటుకూడినా 106 వచ్చేట్లు పూర్తిచేయండి. ఒక్క సంఖ్య ఒక్కసారే వాడవలెను. సాదా కాగితంమీద ఎన్ని ఎంట్రీలైనా పంపవచ్చును. పంపేవారు తమ పేరు, ... అంకెలు విస్పష్టంగా ఎంట్రీలో ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. రుసుము, ఇండియన్ పోస్టల్ ఆర్డరుద్వారాకాని, బ్రిటిష్ పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాకాని, మనీఆర్డరుద్వారాకాని పంపవలెను. పంపేవారు తమ పేరు, అడ్రసు ఇంగ్లీషులో ప్రతి మనీయార్డరు కూపనులోనూ వ్రాయవలెను. ఎంట్రీతోపాటు ఎం. ఓ. రశీదును జతపరచి పంపాలి. బహుమతుల మొత్తం పమాళ్ళను బట్టి మారును. మేనేజరు తీర్పు ఖాయమైనది. ... ఖచ్చితంగా బద్ధమైనది. మా రూల్సు వరతులు. పూర్తిగా తెలిసినవారే పోటీలో పాల్గొనవలెను. నాలుగు అణాల ఇండియన్ పోస్టేజి ... గెలిచినవారికి ఫలితము లు తెలియచేయబడును. మీ ఎంట్రీలు దిగువ అడ్రసుకు పంపండి

MARUTHI TRADING CO., 16(AW) SUNKURAMA CHETTY STREET, MADRAS-1.

(10 వ పేజీ తరువాయి)

(బైటనుంచి టాక్సీ డ్రైవరు—సార్. బండి కెళ్ళి పోతున్నదండి....ఎంతసేపండి...తొందరగా మెడ్రాస్ కెళ్ళి తిరిగొచ్చేసేవాళ్ళ)

భార్య: మధ్య మీ జేమిటి రామాయణంతో పిడకల వేట లాగా.

భర్త: ఉండవయ్యా...బండి కింకా టైముందిలే ఏట్లా మరి. సంసారం. అది యిది సర్దుకొని, తలు పులు బిగించుకొని రావాలా...అందుకే బ్రహ్మాండ మైన వివాహ మహోత్సవానికి సకుటుంబ సమేత ప్రయాణం మిది...మిమల్ని కొంచెం తొందరగా కాపి వేషం.

భార్య: మీరు? అట్లాగే వస్తారా?

భర్త: ఏం?

భార్య: ఏమీ అక్కర్లేదన్నమాట.ఆ మాసినచొక్కా, లేగిన క్రాఫు, ఎదిగిన గడ్డం బూచాడిలాగున్నారు... కొరి అగడ్డమైనా చేసుకోరా ఏమిటి?

భర్త: చేస్తాలే....కాని మొగాళ్ళకు మ్యారేజ్ ఎట్లా వున్నా పరవాలేదు.

భార్య: అవును....గోచీ పెట్టుకొని కూడా రావచ్చు. ఈ మెట్ట వేదాంతాలు మాకేం అర్థమౌతాయి... అసలు మీతో ఏ పనైనా కొరివితో తలగోక్కున్నట్టు.

భర్త: మరేం చెయ్య మంటావో చెప్పు?

భార్య: ఒకరు చెప్పా లేమిటి వేదాంతులకు. ఆ మాసిన తొళ్ళు కట్టుకొని "ధిల్లీ సుల్తాన్ వస్తున్న పోతాన్" అంటూ వూరిమీదికి బయలుదేరండి. ఈ రోజుల్లో మొగాళ్ళకి ఆడవాళ్ళకంటే షోకులు ముదిరి పోయ్యాయి, కాటుకలతోసహా! ఇదేదో యుగిమతం గాకపోతే మరేమిటి?

భర్త: అయితే నేనూ షోకు మొదలుపెట్టా లన్న మాట?

భార్య: కాకపోతే అత్తగా రింటికి వెళ్ళి కళ్ళుతూ బూ బైరాగి వేష మేమిటి? ఏమనుకుంటారండి మా వాళ్ళందరూ? చూచారుగ మా తమ్ముళ్ళు ఎట్లా వుంటారో. ముట్టుకుంటే కందిపోతారేమో నన్న ట్లుగా.

భర్త: వాళ్ళకేం చెప్పు...లక్ష్మీ పుత్రులు.

భార్య: మీకు మాత్రం ఏం?...వెళ్ళి మీ పుణ్యాన ఆ గడ్డమైనా గీకెయ్యండి. (నిష్క్రమణ)

(భర్త గడ్డం చేసుకునే పరికరాలు తెచ్చుకొని పని ప్రారంభిస్తాడు.)

భార్య: (ప్రవేశం) ఏమండి, చిన్నమాట..... ...బుజాన వేసుకోనా, చుట్ట చుట్టుకోనా?

భర్త: ...వుండు....పదాకుగా వుంటే కొను ...

భార్య: ...చెబుతున్నా, వెళ్తున్నా...ఇంకా ... ఉంది.

భర్త: ... ... చేసుకో.

భార్య: ... ...నలుగురూ ఏమను కుంటారు?

భర్త: ఆ మాటే వద్దంటాను...ఇప్పటి కింకా ఒక్క సంతానమేగా...కోరి ముసలితనం తెచ్చుకోవడ మెందుకు?...

భార్య: సరే మీ కెట్లా యిష్టమైతే అట్లాగే.

భర్త: ఇట్లాంటి వాట్లలో ప్రమాదమేమిలేదుగా. (భార్య నిష్క్రమణ)

భార్య: (నాలుగైదు చీరలు బుజాన వేసుకొని ప్రవేశం) ఏమండి...చూడండి.

భర్త: ఇంకా ఏమిటో (ఇటు తిరగబోతూ)అబ్బా!

భార్య: ఏమిటేమిటి?

భర్త: బ్లేడు కోసుకుంది.

భార్య: అయ్యో...పోయిందా?

భర్త: పోయింది...

భార్య: ఏమౌతాయిదిక్కుమాలిన మొండిబ్లేడ్లన్నీ ఏ జన్మానైనా కొత్తవి కొనుక్కొంటేగా! ఏ చీర కట్టుకోమంటారో చెప్పండి...ఈ కలినేత పట్టుచీర?

భర్త: ఏమి కలినేతో...అవంటే నాకు రోత.

భార్య: ఈ ఆకుపచ్చ శిల్కా?...పోనీ నలుపు?

భర్త: సరే...నలుపే బాగుంటుంది నీ రంగుకు.

భార్య: దానిమీద ఏ రవిక బాగుంటుంది?

భర్త: అయితే ఈ గడ్డం పూర్తయ్యేయోగం లేదన్నమాట?

భార్య: మరీవనలన్నీ తెల్లవారి చేసుకోవాలి గాని మిట్టమధ్యాహ్నమా?...చెప్పండి నే వెళ్తా.

భర్త: తెల్ల క్రేప్ శిల్కు బాగుంటుందేమో.

(బైటనుంచి కారుడ్రైవర్—సార్ నాకు టైమైంది.నే వెళ్లిపోతా...గంటైందండి వచ్చి)

భార్య: ఏమిటయ్యా నీ గొడవ. ఇంకో అర్ధ రూపాయిస్తాంలే ఉండు.

(గడ్డం పూర్తవుతుంది. భర్త ఆ సామానంతా సర్దేస్తాడు)

భర్త: కొత్త తలకు నూనె రాస్తారా?

భార్య: (అద్దంఎదురుగానిల్చొని స్నో రాసుకొంటూ) స్నో రాసుకొంటున్నానండి...కాస్త....ప్లీజ్.

భర్త: (తలకు చమురు రాచుకొంటూ) నా కేమైనా బట్ట లుతికివుంచావా?

భార్య: స్నానం అక్కర్లేదా ఏమిటి?

భర్త—ఓసి నీ చాదస్తం తగలెయ్యా....వేళా పాళ అక్కర్లేదటే స్నానానికి మాత్రం....ఓ పక్క రైలువెళ్ళౌతూంది. డ్రైవర్ కేక వేస్తున్నాడు.

భార్య—నీడొకటు కీచురాయిలాగా....నా మొహ మూ ఏంది అంతా—కాస్త బాబుకు లాగు చొక్కా తొడగండి. చీర కట్టుకొస్తాను. (నిష్క్రమణ)

భర్త—(బాబుకు చొక్కా తొడుగుతుంటాడు) ఒరే ఇడియట్ (సరిగా తొడిగించుకోడు) సరిగా నిల్చుకో—లేకపోతే నా....ఊ....(కొడతాడు. బాబు ఏడుస్తాడు.)

కాని....ఆ కాలువట్టు....రావాలి (బిగ్గరగా ఏడు స్తాడు)

భార్య: (చీర సవరించుకుంటూ ప్రవేశం) అబ్బ బ్బబ్బా ఏ పని చెప్పినా చాలు....చెప్పినవాళ్ళు చావాల్సిందే....కుర్రాడికి చొక్కా తొడగడాని క్కూడా పనికి రాకపోతే ఎట్లాగండి?.......నాచేతగాదండి యీ సంసారం చెయ్యడం...నాన్నా యిట్లారా. నే వేస్తా. (దగ్గరికి పిల్చి సముదాయించి బట్టలు తొడుగుతుంది.

టాక్సీ డ్రైవర్: (బైటనుంచి)—సార్.

భార్య: ఓరి పిల్లి తగలెయ్య....చోరీగలాగా తగులుకున్నా వేమిటి? వెధవ టాక్సీ వీడూను!

భర్త: పోనీ వెళ్ళమంటే.

భార్య: ఇంకేం....మంచి పెద్దమనుషులే...దయ చేసి బట్టలు మార్చుకోండి...మురిపకాయలు బస్తా మీద పెట్టాను సూటు...ఇవ్వాళ్టి కది ధరించండి మా పితృదేవతలు మీ పితృదేవతలు తరిస్తారు.

(భర్త లోపలి కెళ్ళుతాడు బట్టలు మార్చుకోడానికి ఈ లోపల. బాబుకు షోకు, తన షోకు అవుతుంది తిలకం, పౌడర్ మొదలైనవాటితో.)

భర్త: (సూటుతో ప్రవేశం)

భార్య: (చిరునవ్వు, సిగ్గు పైకొంటూండగా) ఎట్లాగో ధరించా రివ్వాళ్టికి. (వయ్యారంగా దగ్గరికి నడుస్తూ) చీర ఎట్లా వుంది.

భర్త: ఎంతో బాగుంది...నీ కేదైనా బాగుం టుంది.

భార్య: (అతని కోటు సర్దుతూ) నా కేమో చాలా సిగ్గుగా వుంటుందండి.

భర్త: దేనికి?

భార్య: బైటి కెళ్ళితే ఆదేమిటో అందరు వెర్రెత్తి నట్లు చూస్తూంటారు.

భర్త: రసగుల్లా మాదిరుంటావని...మరి టాక్సీలో దిగితే స్టేషన్‌లో అందరు టిక్కెట్టు కొనడం మానేసి నిన్నే చూస్తారేమో.

భార్య: రామ రామ....ఆ టాక్సీ వచ్చిందండి మని ద్దరి ప్రాణాలకు....కానీ పూలైనా పెట్టాకో రాక పోతిరి.

భర్త: పోనీ చెప్పకపోయ్యావా?

భార్య: అంతమాత్రం తెలీదా ... ...

... ...

భర్త: పూలు నే....అవి లేకపోతే వెల్తిగానే వుంది

భార్య: ఉన్నాయి....పొద్దునే కొని పెట్టాను జాజి పూలు.

భర్త: సరే ఇంక బైలుదేరుదామా.

భార్య: (పూలు ముడుచుకుంటూ) పిల్లి, డ్రైవర్ని పిలవండి.

భర్త: ఓమాటు ఉప్పురాయి తీసేసుకో.

ఏమోయ్ డ్రైవర్....రా...రా.

(డ్రైవర్—ప్రవేశం) ఇవన్నీ కార్లో పెట్టు.

భార్య: ఏమయ్యోయ్... ఆ రాచిప్పల మూట జాగర్త. అదుగో ఆ పెట్టె చివర తీసికెళ్ళు.

భర్త: ఇంకా ఏమైనా పెట్టాలా ఏమిటి?

భార్య: చూడండి.... ఈ చీర బాగుందా మరోక చీర కట్టుకోనా?

భర్త: దానిమీద మరొకటి కట్టుకో.

భార్య: అబ్బ చెప్పండి.

భర్త: చెప్పే దేమిటి? నీ కేం మతిపోయిందా? అలంకారానికైనా అంతూపంతూ వుండనక్కర్లేదూ? చాలా బాగున్నావు. రతీదేవిలాగా. నడు నడు.

భార్య: ఒక్కక్షణం. (అద్దం దగ్గిరి కెళ్ళి కాస్త పౌడరు పూసుకొని, పైట సర్దుకొని బయలుదేరు తుంది. పెట్టెతో భర్త, ఆతనివెంట అందరు నిష్క్ర మణ.)

ద్వితీయ రంగం

(రైల్వే స్టేషనులో 1, 2 తరగతుల వైటింగ్ రూమ్. భార్యా, భర్త, బాబు, ప్రవేశిస్తారు. లైసెన్సు కూలీ సామాన్లు తెచ్చిపెడతాడు. వైటింగ్ రూంలో అద్దంమొదలైనవన్నీ చక్కగా అమర్చబడివుంటాయి.)

భార్య: ఇదుగో ఇదుగో ఆరాచిప్పల మూట నెమ్మదిగా కిందపెట్టు నీ పుణ్యాన.

(లైసెన్సు కూలీ అన్నీ పెట్టి వెళ్ళిపోతాడు. అందరు కూర్చుంటారు)

భార్య: (పైటతో విసురుకుంటూ) ఇవ్ అబ్బబ్బబ్బా ఏమిటో ఒక్క ఫ్యాన్ కూడా లేదేం, స్టేషనులో.

భర్త: మూడో పంచవర్ష ప్రణాళికలో వేస్తారట

భార్య: ఏమిటో!...టాక్సీవాడి కెంత యిచ్చారండి?

భర్త: మూడు రూపాయలు...ఒంటెద్దు బండైతే అర్ధ రూపాయి కొచ్చేది.

భార్య: ఏదో, బుద్ధి గడ్డితిని కాస్త మొండితనం చేశాను. నే బతికి వున్నాళ్ళు సాధించక వదులుతారా! తెలిక అడుగుతా గాని, చెప్పండి.ఎంతో దర్జాగా మా చెల్లెలి పెండ్లి జరుగుతూంటే పోనీ ఓ టాక్సీలో స్టేషను కొస్తే ఏం కొంపలు మునుగుతాయండి?

భర్త: ఏమీ లేదు నిజానికి....టాక్సీలో మీ వాళ్ళ యింటికి వెళ్ళటం బాగుంటుంది గాని, యీ వూళ్ళో నువ్వు నేను, యింటినుంచి స్టేషనుకొస్తే ఎంత ముచ్చటో ఆలోచించు.

భార్య: పోనీ అక్కడ కూడా టాక్సీలోనే వెళ్దాం.

భర్త: ఇప్పటి కిది అప్పటి కది....బాగుంది.

భార్య: అయితే యీ కసి అక్కడ తీర్చుకుంటారా? ఆహా! అనుకుంటే పెట్టెలు నెత్తిన పెట్టి కొంప దాకా నడిపించనూ గలరు.

భర్త: పోనీ జట్కాలో వెళ్దాంలే.

భార్య: ఆసలి గొడవ ముందే చెబితే యీ వూళ్ళోనే ఆ ఒంటెద్దు బండ్లో వూరేగేవాళ్ళంగా..మీ పుణ్యాన అటువంటి వేమీచెయ్యకండి. కావాలంటే నాడబ్బులో తీసివ్వండి, మా మట్నాలంతా పెళ్ళి కొన్నుం ట్నోఇంత దూరాన్నుంచి పోయి పోయి వో గుడ్డి గుర్రపు బండ్లో వెళ్ళారట.

బాబు: అమ్మా....అమ్మా.

భార్య: ఏం బాబు?

బాబు: ఆక లౌతూందే. ఏమన్నా తినడానికి పెట్టవూ?

భార్య: ఇప్పుడేగా అన్నం తిన్నావ్. రైలెక్కాక పెడతాలే.

భర్త: ఆదేదో తెచ్చావుగా, యివ్వరాదూ పాపం.

భార్య: మీ రూరుకుందురూ. వాణ్ణి ఎట్లాగో మరిపించాలని నే చూస్తూంటే.

భర్త: ఇవ్వవే పాపం. మూత పెడితే పాడవుతాయి.

భార్య: అవునవును...ఆ సంగతి నా కేం తెలుసు. మొదటి సంగతి తమరి క్కావాలి. (క్యారియర్ మూత తీసి తలా కొంచెం వాంపొడి పంచిపెడుతుంది) ఇదంతా సరే, ఆ రైలెప్పు డొస్తుందో తెలుసుకోరండి మరి. (భర్త నిష్క్రమణ) (వెయిటింగ్ రూము అద్దం ఎదుట నిల్చొని వేషాన్ని దిద్దుకొంటుంది)

భర్త: (ప్రవేశం) ఏం చెప్పను విమలా...ఎక్స్‌ప్రెస్ నాలుగు గంటలు ఆలస్యంగా వస్తుందట.

భార్య: అయ్యో!! మా వూరి కెన్ని గంటల కెడు తుందో.

భర్త: రాత్రి తొమ్మిది దాటవచ్చు.

భార్య: అంత ఆలస్య మెందు కండి?

భర్త: మరి అంతదూరం ప్రయాణం చెయ్యాలా? ఈ లోపల ఎదు రొచ్చే రైళ్ళు చాలా వుంటాయి. పైగా అక్క డక్కడ గొలుసు లాగుతుంటారు. కొన్ని కొన్నిచోట్ల సిగ్న లివ్వరు.

భార్య: ఏమిటీ ధోరణి?

భర్త: జరిగే సంగతులు చెబుతున్నా. అన్నీ తెలుసు కోవాలి....తర్వాత ఒక్కోసారి యింజను వెనక్కి నడుస్తుంది. మీ వూరు చేరేలోగా కనీసం ఆరు బర్రెలు, నాలుగు దూడలు, ముగ్గురో నలుగురో పరీక్ష ఫెయిలైన వాళ్ళు, అయిదారుగురు ప్రేమించిన పిల్ల దొరకని వాళ్ళు రైలుకింద పడుతూంటారు. ఇంకా....

భార్య: (చెవులు మూసుకొంటూ) చాలు, చాలు, ఇవన్నీ మనం వెళ్ళే ఎక్స్‌ప్రెస్‌కే దాపరిస్తాయన్న మాట?

భర్త: ఎందుకు కాకూడదు? సాధారణంగా అంతే.

భార్య: అంతే, అంతే, మనం ప్రయాణం చేస్తున్నామని....తొమ్మిది గంటలకే మావాళ్ళెవరూ నిద్ర పోరుగా!

భర్త: అందులో పెండ్లి హడావుడైపోయె.

భార్య: అవును మరి.

భర్త: ఒకవేళ దార్లో ఆలస్యమైతే ఏ పది పన్నెండింటికో పోతుంది....ఆ వేళప్పుడు టాక్సీలు మాత్రం వుంటాయా...దీనికి తోడు వర్షం కూడా పట్టుకుందా,

[illegible]

[illegible]

భర్త అనురాగం సంపాదించాలని తాపత్రయపడే భార్య యిలా అంది:

"రాత్రి నేను ముఖంమీద వేసుకున్న మట్టి పట్టువల్ల నా ముఖం కొంచెం తేటు తేరిందనుకుంటాను. మీ రేమంటారు?"

"అవునవును. మరయితే అది తీసివేశా వెందుకు?" అన్నాడు భర్త.

భార్య: మీవన్నీ మరీ విపరీతాలండి....ఎంతసేపటికీ నెత్తిన చన్నీళ్ళు పొయ్యడ మొకటే తెలుసు. ఎక్స్‌ప్రెస్‌కోసం టాక్సీ లుండవా ఏమిటి?

భర్త: అయితే ఏం చేస్తాం?

భార్య: ఏమో, నా కేమీ పాలుపోవడం లేదు.

భర్త: ప్యాసెంజరు గంటలో వస్తుందట.

భార్య: చోడి ప్యాసెంజరు. ఆ మాట ఎత్తకండి నా ఒళ్ళు మండు కొస్తుంది.

భర్త: ఏదో ఒకటి తేల్చు మరి.

భార్య: ఏమైనాసరే ఎక్స్‌ప్రెస్‌కే వెళ్దాం. వెళ్ళి టిక్కెట్లు పట్టుకరండి.

(భర్త వెళ్ళబోతాడు) ఇదుగో, ఏ టికెట్లుతెస్తారు?

భర్త: కొత్త వేమున్నాయి. మేస్టరుగా రిచ్చేవే.

భార్య: అది కాదండి. సెకండు క్లాసా, థర్డు క్లాసా అని.

భర్త: మనకంతా ఒకటే క్లాసుగా.

భార్య: ఇదుగో యీసారికి నా మాట విని సెకండు క్లాసు కొనండి. ఆ థర్డు క్లాసులో వెళ్ళి బతక లేము.....ఈసారి నామాట చెల్లించండి. ఇంకోసారి గూడ్సులో రమ్మన్నా వస్తా.

(భర్త విధిలేక వెళ్ళి తిరిగి వస్తాడు)

భర్త: సెకండు క్లాసు చాలా రద్దీగా వుందట, అందుచేత సెకండు క్లాసు టికెట్లు యివ్వద్దని ఆర్డరు కూడా వచ్చిందట....థర్డ్ క్లాసు మాత్రం యిస్తారట.

భార్య: నిజంగానా!?

భర్త: [illegible] తాహో.

పనిలేని పని

ఒక పోలీసు సార్జెంటు డైడి అరచేతులను పరీక్షచేస్తూ యిలా అన్నాడట:
"ఇతడు చాలా కాలంనుండి యే పనీ చేయనట్లు తెలుస్తోంది. నా చేతులవలెనే ఇతని చేతులు కూడా మెత్తగా వున్నాయి."

భార్య: అయ్యో అది కాదండీ...అన్నీ మనకోసమే జాగ్రత్తగా వుంచాయా అని ఆలోచిస్తున్నా.

భర్త: ఇంటిదగ్గర టాక్సీ ఎక్కుతుండగా, వెనక నుంచి ఎవడో తుమ్మినట్లు సన్నగా వినిపించింది.

భార్య: ఏడవకపోయాడూ...అంతకన్నా బాగుండేది. నా తెలివితక్కువకు సరిపోయేట్లు మీరు కొత్తవి తయారు చేస్తూండండి.

భర్త: అసలు నాదే తెలివితక్కువ. ఎవడో ఏదో అంటే కాస్త హాయిగా వుండేదేమో?

భార్య: ఏదో కాలక్షేపం జబ్బు చేసింది...లేకపోతే యీ గొడవ లేమిటి...ఏదో ఒకటి వెళ్ళి ఆ ఫస్ట్ క్లాసే పెట్టుకోండి.

భర్త: [illegible] మానవుడు [illegible] ఏం చెయ్యగలడు [illegible]

భార్య: జబ్బు పోదుగా. ఆ వెట్టి వేదాంతాల కేం గాని (భర్త వెళ్ళి టిక్కెట్లు పట్టుకొచ్చి ఆవిడ చేతి కిస్తాడు వాటిని చూసి పెదవి విరిచి భర్త చేతికే ఇచ్చేస్తుంది.)

భర్త: పోనీ. నాకు నిద్ర వస్తూంది. పడుకుం టాను. రైలు వచ్చేటప్పుడు పోర్టరు వస్తాడుకదా. మీరు కాస్త వినుకోండి. (పడుకుంటాడు)

(భార్య—మంచినీళ్ళ చెంబు దిన్నకొని నవల తీసి చదువుతుంది. స్టేషనులో రైలు రావడానికి గంట కొడ్తారు)

భార్య: ఏమండీ. గంట కొడ్తారు...మన బండికే నేమో...లేవండీ...ఏమండోయ్.

భర్త: (పడుకొనే) అప్పుడే మన బం డేమిటి? [illegible] గాని రాదు. ఏదో గూడ్సు వస్తూం డేమో. (భార్య చదువు మొదలెడుతుంది భర్త నిద్ర లేస్తాడు)

పోర్టరు: (ప్రవేశం) అమ్మగారు...ఏ బండికెళ్తారు?

భార్య: ఎక్స్‌ప్రెస్‌కు.

పోర్టరు: అదింకా గంటున్నా లేటండి.

భార్య: నాలుగు గంటలా?!!

పోర్టరు: దానికేంలెండి, అమ్మగారు. ఈ రైళ్ళకి లేట్లొస్తే గంటలు లేట్లు...ఇంకా కొన్నాళ్ళ కింతే వస్తుంది.

భార్య: ఆ గంట దేనికి?

పోర్టరు: ప్యాసెంజరుకు...బండ్లన్నీ లేటమ్మగారు.

భార్య: ఎక్స్‌ప్రెస్ కొచ్చేస్తే. దానికే వెళ్దాం.

పోర్టరు: నా మాటవిని దీంట్లోనే ఎళ్ళండమ్మగారు. సుఖంగా ఎళ్తారు.

భార్య: ఏడిసిందిలే. రెండేడ్ల బండిలాగా చస్తూ వెళ్తుంది.

పోర్టరు: మీ యిష్టమమ్మగారు. (వెళ్తారు)

(భర్త గురక సొంపుగా వుంటుంది. మళ్ళీ గంట కొడ్తారు)

భార్య: ఏమిటీ సంత గోల (భర్తను చూసి) సాపం సచ్చిదానందమూర్తి. ఏ గొడవా అక్కర్లేదు.

పోర్టర్: (ప్రవేశం) అమ్మగారూ ఎక్స్‌ప్రెస్ ఇంకో గంట లేటండి...ఇప్పుడే కంట్రోల్లో చెప్పారు.

భార్య: ఏం మాయ రోగ మొచ్చిందట.

పోర్టర్: అక్కడెక్కడో ఇంజను పట్టాలు తప్పిం దట, బండి అక్కడే ఆగిపోయిం దమ్మగారు.

భార్య: ఏడవకపోయింది...ఇవ్వాళ రాదా?

పోర్టర్: వస్తుందమ్మగారు. రాత్రి ఎనిమిదో, తొమ్మిదో అవుతుంది. నా మాటవిని ప్యాసెంజర్లో ఎళ్ళం డమ్మా. బండి కూడా సైడైంది. (మూడోగంట కొడతారు)...అదిగో వచ్చేసిం దమ్మగారు.

భార్య: ఏమిటో నా కేమీ తోచడంలేదు.

పోర్టర్: సామాను రైల్లో పెట్టమంటారా?

భార్య: వుండవయ్యా నీ వకడివి...ఏమండోయ్... ఏమండి...అబ్బబ్బ...లేవండి. (తట్టి లేపుతుంది)

భర్త: ఏమిటి...

భార్య: నా మొహం. ఆ దిక్కుమాలిన ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎక్కడో విరగబడ్డదట.

భర్త: అయితే ఏం?

భార్య: అయితే ఏమిటి నా పిండాకూడు. ఎనిమిం టికో పదికో వస్తుందట.

భర్త: పోనీ యిప్పుడు మునిగిపోయిం దేమిటి? అప్పుడే వెళ్దాం.

(స్టేషను ప్లాటుఫారంమీదికి బండివచ్చిన శబ్దం)

పోర్టరు: బండివచ్చిం దమ్మగారూ. ఏ క్లాసులో పెట్టమంటారు?

భార్య: నా మొహం క్లాసులో పెట్టు.

భర్త: కాస్త ఆగవోయ్...ఇదేం బండి.

పోర్టరు: ప్యాసెంజరు.

భర్త: బాగుంది. ఎక్స్‌ప్రెస్ టిక్కెట్లు కొనుక్కొని ప్యాసెంజర్లో వెళ్ళడ మేమిటి...వీల్లేదు. (బండి కూతవేస్తుంది)

భార్య: అయ్యో...ఈ బండి కాస్తా పోతే....

పోర్టరు: వీళ్ళ కెళ్ళిందమ్మగారు. ఇంకా [illegible] మంటారు.

భార్య: అయితే ఏముంటా [illegible]

భర్త: నే చెప్పే దేదో చెప్పేశాను... ఎక్స్‌ప్రెస్ టిక్కెట్లు కూడా కొన్నావా?

భార్య: కొంటుకొన్నారు [illegible] టిక్కెట్లు...ఇంకేం. [illegible] డెంట్లోనో ఒకదాంట్లో [illegible] [illegible] కాకుండా. యిటూ [illegible] మధ్య యిలా [illegible] నాగారం [illegible]

భర్త: [illegible] కెంతమాత్రం [illegible]

భార్య: అబ్బబ్బ [illegible] పోతుంది.

భర్త: [illegible]

భార్య: చాల్లెండి. [illegible] వున్నట్లు...ఏయ్ పోర్టర్. ఆ ఫస్ట్ క్లాసులో [illegible] తెయ్యి సామానంతా. (పోర్టరు ఫస్ట్ క్లాసులో [illegible] పెట్టేస్తాడు) [illegible] జాగర్త మళ్ళీ [illegible]

భర్త: ఇంత [illegible] ఎక్స్‌ప్రెస్ [illegible] ఏమీ అందంగా లేదు. [illegible]

భార్య: ఎట్లాగో తొందరపడి బండి [illegible] పుణ్యాన...మా వాళ్ళు, ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి [illegible]

భర్త: [illegible] రారు. [illegible] పనులు.

భార్య: (బాధ [illegible]) [illegible] ఈ సాంకం జరిగినట్లుంటే.. [illegible]

భర్త: మొన్నో ఉత్తరం [illegible] కొన్నారుట. [illegible]

భార్య: హరా! అవే [illegible] నే నా కెలివి తక్కువ మొహాన్నే.

భర్త: [illegible] గొడవ పెట్టకపోతే, [illegible] వాళ్ళా? (ఇద్దరు నవ్వుతారు)

భార్య: బాగానే వుంది [illegible] (నిష్క్రమణ)